

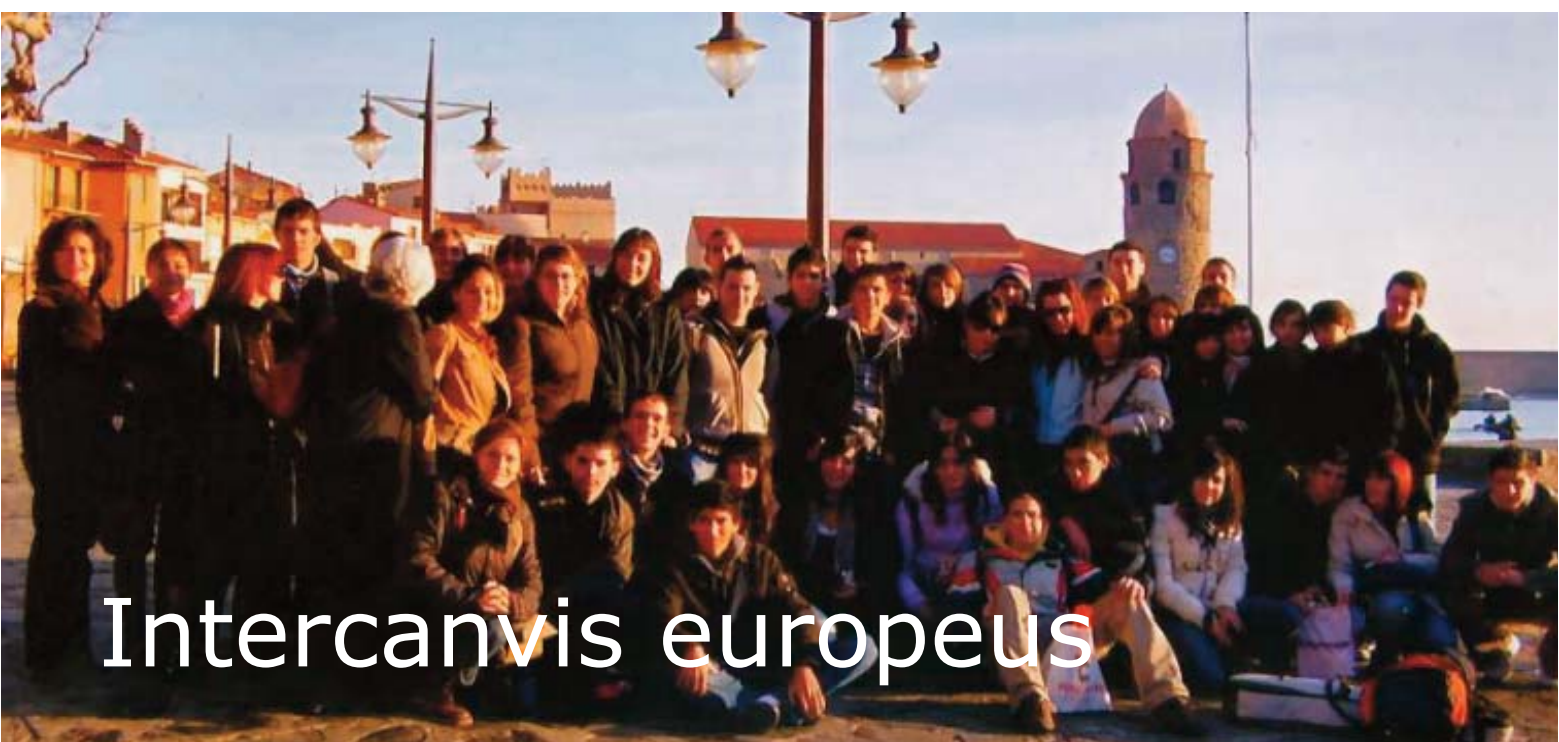
Com som?

Revista de l'IES Campclar

Número 19

Maig de 2008

La Ven Jove

Intercanvis europeus

La Ven Jove

Revista de l'IES Campclar

EDITA

Departament de llengua
Catalana i Literatura

DIRECCIÓ

Jordi Tiñena

REDACCIÓ

Sonia de la Concepción
Alba Díaz
Alexia Ferré
Rosi Oliva
Noelia Rodríguez

laveujove@hotmail.com

COL-LABOREN

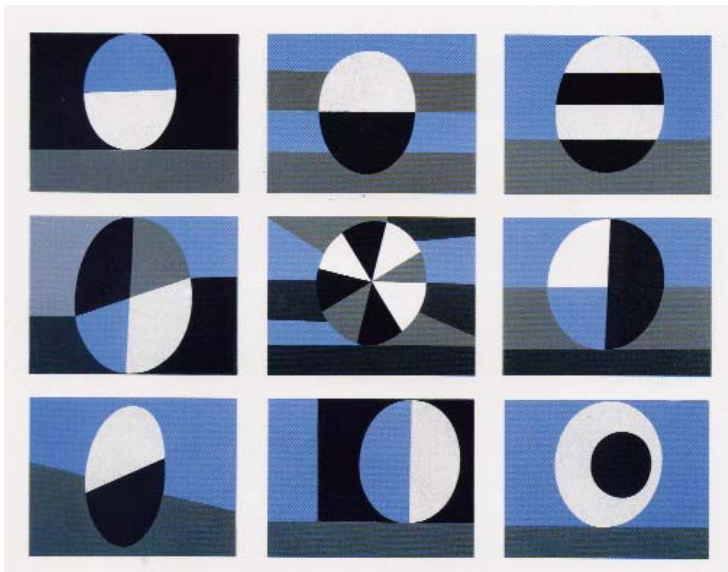
Rosa M. Gomà
Víctor Haro
Míriam Llaó
Míryam Martí
Irene Montiel
Carmelo Moya
Teresa Sánchez

Dibuix de la portada

Chirihan Ghanan

Dibuix interior

Sheila Lubión

Juan Cruz (políptic, 135x175).
Pintura azul A-354
Variaciones sobre un tema de Constantin Brancusi.

EDITORIAL

En aquest número ens acostem al coneixement del centre. **A través d'una enquesta que s'ha fet al 46,74%** dels nostres alumnes en volem oferir una imatge prou fidedigna. No hi ha gaire marge per a les sorpreses. Dediquen poc temps a l'estudi, malgrat que pensen que l'estudi els obrirà portes, estan al dia pel que fa a les noves tecnologies, pensen que tenen bones relacions amb els pares, prefereixen els hidrats de carboni, s'inicien en el sexe a partir dels 14-15 anys i escolten música.

No hi ha res millor que conèixer els altres per desterrar prejudicis. Enguany l'Institut ha organitzat **excursions** a França, Itàlia i Anglaterra. I, d'altra banda, ha participat en dos **intercanvis** amb estudiants francesos de Perpinyà i Bran. Durant alguns dies, allà i aquí, han compartit casa i escola. És una activitat que cal consolidar i potenciar.

L'Atenció a la Diversitat s'ha convertit els darrers anys, a causa de la complexitat que ha atès el centre, en un dels recursos fonamentals per atendre els nostres alumnes. Aquest i no un altre és el nostre repte: servir adequadament tant els alumnes amb dificultats com els que poden atènyer l'excel·lència. No renunciem a res.

Equip de redacció curs 2007-2008

SUMARI

LA NOTÍCIA

Intercanvi amb el Lycée Aristide Maillol
de Perpinyà
Pg. 3

REPORTATGE

L'institut aposta per les energies renovables
Pg. 4

SORTIM

Activitats fora del centre
Pg. 6

ENTREVISTA

Una estona amb Juan Cruz
Pg. 10

FORA DE L'INSTITUT

No tot és estudiar
Pg. 12

BREUS

Pg. 13

ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Article de Carmelo Moya
Pg. 14

LLETRES

Mireia Pérez guanya un premi literari a França
Pg. 16

EL TEMA

Radiografia de l'IES Campclar
Pg. 17

LA CONTRA

Què fan els ex-alumnes. Entrevista a Mercè Samper
Pg. 20

INTERCANVI AMB PERPINYÀ

Alumnes de 1r de BAT fan un intercanvi amb els del Lycée Aristide Maillol de la capital del Rosselló.

Aquest curs, els alumnes de 1r de BAT han fet un intercanvi amb estudiants francesos de la Catalunya Nord. Al febrer van anar els nostres a casa d'ells i tot just aquest mes ens han tornat la visita. Durant l'estada, han pogut conèixer una mica les ciutats respectives, han vist com es viu allà i aquí, i han assistit a alguna de les seves/nostres classes. Ha sigut només un tast breu, però molt interessant.

Els alumnes de l'institut camí de França. Els esperava un dens programa de visites i activitats. Conèixer els companys francesos, assitir amb ells a classe, anar a dormir a casa seva, visitar Carcassona, Narbona i Perpinyà, i anar a Colliure a retre el tradicional homentatge de l'IES Campclar a Machado. Aquí els veiem descansant a l'au-topista.

Entre les activitats realitzades, el tradicional homenatge a Antonio Machado al cementiri de Colliure. A la foto, els estudiants francesos del Lycée Aristide Maillol reciten alguns poemes davant de la tomba del poeta.

Un petit descans davant de la casa Quintana on va viure Antonio Machado, després d'haver-se d'exiliar a França a causa de la victòria de les tropes de Franco en la guerra espanyola de 1936-1939. Machado ja no tornaria a Espanya. Va morir a la Catalunya francesa i fou enterrat a Colliure.

Els estudiants de Perpinyà a Tarragona. Aquí els tenim amb els de 1r de BAT al Balcó del Mediterrani. Com els nostres allí, van visitar l'institut, van assistir a alguna classe i van visitar la ciutat.

Una classe diferent/ différent

El passat dia 8 de maig van visitar l'IES Campclar un grup d'alumnes del lycée Aristide Maillol de Perpinyà, se'm va demanar que els deixés entrar a classe de Llengua Catalana, en companyia dels alumnes de 1r de Batxillerat B.

Aprofitant que els alumnes de la classe durant aquells dies estudiaven els dialectes del català, vaig preparar un full amb sis textos dialectals del nostre domini lingüístic, volia que participessin a classe tot comentant-ne, de manera preferent, el rossellonès. En un principi no el van trobar, potser perquè com que n'hi havia sis tots els semblaven iguals. Al final, amb l'ajut de tots van veure quin era, el van llegir amb el seu accent francès i cal dir que li van donar la gràcia que nosaltres no li podem donar. Després van comentar que no coneixien gaire el rossellonès, que no l'empraven. Van aclarir que només alguns dels seus avis el parlaven. Dues de les alumnes tenien origen espanyol de manera directa (mare, pare) i dues eren àrabs (marroquina i algeriana). En acabar la classe de llengua, vam fer una passejada literària. Al Departament de Llengua Catalana vam llegir un poema d'Ausiàs March i per acabar vam veure el mural de Mercè Rodoreda i vam comentar el seu exili a Bordeus. La trobada amb els alumnes de França va ser molt enriquidora, malgrat el cansament del viatge es van mostrar atents i interessats.

Teresa Sánchez

ENERGIES RENOVABLES

Es presenta una **solució 100% renovable** al canvi climàtic

Greenpeace mostra a Tarragona que és possible evitar els efectes més perjudicials del canvi climàtic si optem ja per un futur d'energia 100% renovable.

Greenpeace ha realitzat a la ciutat una activitat anomenada el "túnel del temps", a través d'una instal·lació de sensibilització i participació dirigida a persones de totes les edats. Els visitants havien de triar entre dues direccions i segons quina triaven acabaven en un "món d'energies renovables" o en un món assolat pel canvi climàtic. Una vegada realitzat el recorregut, els participants podien sumar-se a la "Revolució Renovable" de Greenpeace, realitzant ciber-accions a través del web www.energia.greenpeace.es o seguint els consells del fulletó "Com salvar el clima. Suma't a la revolució renovable", que conté 40 mesures per lluitar contra el canvi climàtic.

Amb la campanya "Revolució Renovable", Greenpeace vol mobilitzar els Tarragonins. Amb el missatge "Revolució Renovable: el canvi comença aquí", la campanya té l'objectiu de fer arribar a tota la societat, i en particular als responsables de prendre decisions sobre polítiques energètiques, la informació necessària per demostrar que és possible un model energètic net i que es pot actuar en conseqüència.

Per fer-ho realitat, Greenpeace demana al Govern espanyol que estableixi els objectius de la planificació energètica a mitjà i llarg termini per aconseguir que la contribució de les energies renovables per generar electricitat arribi a un 50% al 2020 i a un 100% al 2050. Els ecologistes volen que aquests objectius surtin en la planificació que el Govern està preparant, per primera vegada, per al proper 2030.

Tarragona podria ser al 2050 una de les províncies peninsulars on menys costaria produir electricitat amb teulades solars fotovoltaïques.

L'element principal d'aquesta campanya és l'informe "Renovables 100%."

A Espanya hi ha un miler d'empreses dedicades a les **energies renovables**, que donen feina a **188.000 treballadors** amb un alt nivell de formació i els contractes del sector són els més estables de la nostra economia.

En aquest informe, presentat a Tarragona, Greenpeace mostra que és possible evitar un canvi climàtic perillós, si posem en marxa una "revolució renovable" perquè les

L'institut s'hi apunta

El 25 de setembre de 2001 l'institut va inaugurar una petita central d'energia solar instal·lada al terrat. Constava de 36 plaques fotovoltaïques per produir energia amb una potència de 3 KW; el cost total rondava els trenta-sis mil euros. Per realitzar aquest projecte el Departament d'Ensenyament, l'Institut Català d'Energia i el Departament d'Energia i Mines van concedir una subvenció de 24 mil euros, la resta la van aportar l'Ajuntament de Tarragona i el Consell Comarcal i l'abril del 2004 es començà a vendre l'electricitat sobrant que es generava. Es pretenia sensibilitzar els alumnes vers les energies renovables, promocionar l'Institut al barri i estalviar una part del consum elèctric. El juny del 2001 l'Institut va guanyar la menció especial del jurat dels Premis Ones Mediterrània pel "Fomento de la implantación de energía solar en los barrios de poniente de Tarragona." Fins ara ha produït 9502 KW, dels quals 3564 s'han consumit a l'institut. I s'aprofita també per a usos didàctics de l'àrea de tecnologia.

energies renovables substitueixin les energies contaminants.

L'informe ha estat elaborat per a Greenpeace per un equip d'experts de l'Institut d'Investigació Tecnològica de la Universitat Pontifícia Comillas.

Principals conclusions de L'informe "Renovables 100%"

- Les tecnologies de menor cost en l'horitzó 2050 són les renovables.
- Hi ha més combinacions possibles de sistemes de generació renovables que permeten cobrir completament al llarg de l'any la demanda d'electricitat, i fins i tot la demanda d'energia total.
- Per arribar a un entorn renovable econòmicament òptim és necessària una adequada planificació.

Dades rellevants per a Tarragona

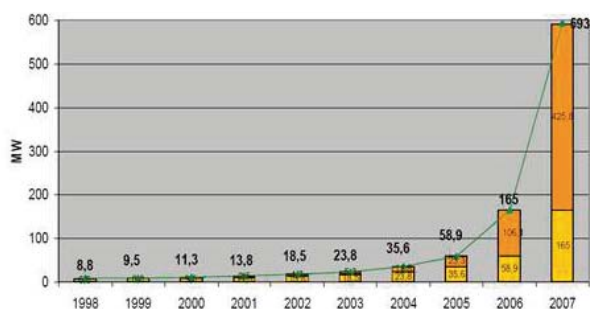
- L'anàlisi de costos conclou que la tecnologia solar fotovoltaica en coberta d'edificis a Tarragona es trobaria situada en la millor categoria peninsular quant al menor cost de l'electricitat produïda el 2050.
- Produir electricitat resultaria al 2050 més barat del que actualment costa fer-la amb tèrmiques de cycle combinat per a les següents tecnologies renovables: geotèrmica, eòlica terrestre i termosolar.

L'informe presenta diferents exemples de mitjans energètics renovables que podrien cobrir el 100% de la demanda elèctrica peninsular al 2050. En un d'aquests exemples, basat en una àmplia diversitat tecnològica, dels 112.675 MW instal·lats a la península, a Catalunya se'n situarien: 3.569 MW de termosolar, 341 MW d'eòlica marina, 263 MW de biomassa, 119 MW de fotovoltaica en edificacions, 58 MW de parcs solars fotovoltaics i 47 MW de geotèrmica. En un altre, amb l'objectiu d'una optimització econòmica, al mateix resultat s'arriba amb 79.600 MW renovables instal·lats a la península, dels quals 1.710 MW de termosolar a Catalunya.

Energies convencionals: Carbó (lignit, antracita...)

Petroli i derivats (gasolina, gasoil, kerosè...), Gas natural i Nuclear.

Els quatre **problemes** derivats de l'ús de fonts convencionals d'energia que incideixen en el **canvi climàtic** són l'efecte hivernacle, la pluja àcida, la pèrdua de biodiversitat i la disminució de la capa d'ozó.

La solar fotovoltaica creix un 440% l'any 2007

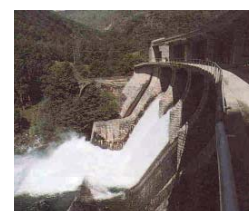
A diferència de les fonts convencionals d'energia, **les energies renovables no s'exhaureixen**. La immensa majoria provenen de l'energia que arriba al nostre planeta de forma contínua com a conseqüència de la radiació solar, el vent, l'aigua i la vegetació (solar, elèctrica, hidràulica i biomassa). L'energia de les marees (maremotriu) té l'origen en l'atracció gravitatòria exercida pel sol i la lluna sobre la terra, i la geotèrmica prové de l'energia interior de la terra.

Solar: s'aprofita l'energia del sol per escalfar aigua (tèrmica) o per produir electricitat (fotovoltaica).

Eòlica: S'aprofita l'energia del vent per produir electricitat mitjançant aerogeneradors

Hidràulica: a partir de l'aigua dels rius, mitjançant embassaments, preses i salts d'aigua.

Maremotriu: de les ones, les marees i els corrents del mar.

Geotèrmica: a partir de la temperatura interior de la terra.

Biomassa: S'aprofita l'energia dels vegetals: fusta, palla...
Biocombustibles: sòlids (llenya, carbó vegetal), líquids (bioetanol) o gasosos (biogàs).

IBM penja a la xarxa un **videojoc en 3D** de descàrrega gratuïta en què el jugador ha d'ajudar a salvar un planeta anomenat Helios del desastre ecològic, amb l'ús de les energies renovables. El joc és el *Power Up* i, segons l'empresa, anima els jugadors a convertir-se en experts en aquests tipus d'energies.

Alba Díaz

Quatre dies ben aprofitats a Londres

El 25 de Febrer els alumnes de segon de Batxillerat i de Cicles Formatius, amb les professores Pilar Marcellán, Mª José Ripoll i Ana Arias sortíem cap a Londres: ens esperaven quatre dies a la ciutat que sorprèn pel contrast entre allò clàssic i allò més modern. Després d'un breu

contacte amb l'alberg Ashlee House, vam apropar-nos al British Museum, tot prenent els primers contactes amb les lliures, l'idioma, el metro, la gent... i vam anar de passeig a Covent Garden, l'antic mercat de flors. Vam veure alguns carrers del Soho i el conegut Picadilly Circus i l'es-

tàtua d'Eros, el nostre lloc de trobada predilecte durant l'estada. La segona jornada va ser encara més intensa: passejàrem pels jardins prop del palau Buckingham i per un dels nombrosos parcs de Londres. L'abadia de Westminster també ens va sorprendre gratament; tothom esperava veure, és clar, les cases del Parlament, el Big Ben i l'anomenat "Ull de Londres" (la famosa sínia). Però

només estàvem a la meitat: també vam passar pel carrer de la casa del primer ministre i una caserna amb la guàrdia a cavall. I ens esperava la National Gallery! Esgotador! Per si no n'hi havia prou, encara vam fer una ullada al Tate Museum. Després d'una estona de lleure (quin descans!) vam admirar el famós pont Tower Bridge, ja de nit, i la zona més moderna amb descomunals grata-cels. El matí del dia següent vam tenir ocasió de visitar diversos museus: el Museu de la Ciència, el Museu Natural d'Història i l'Albert and Victoria Museum. Sembla un matí avorrit, però va estar lluny de ser-ho. Durant l'estona per dinar, molts vam entrar a fer una ullada al centre comercial Harrods pel nostre compte. A la tarda vam estar a Oxford Street, fet que aprofitàrem per anar de

shopping. Però allò que més recordem d'aquell dia és el moment en què les professores van donar-nos una petita sorpresa: anàvem al musical de Queen, *We will rock you*: impressionant!

Míryam Martí

Teatre musical a Barcelona

El 27 de març els alumnes de 1r i 2n de BAT vam anar al teatre Victòria a veure *Bosc Endins*. La Ventafocs, en Jan, el forner i la Caputxeta Vermella, i d'altres, s'endinsen al bosc per unir les seves forces i, amb ajuda d'una bruixa,

poder viure feliços. El més original és que a la segona part de l'obra, tota la felicitat i la pau aconseguides s'aniran esvaint a causa d'una geganta que vol venjança. L'originalitat i la ridiculització dels personatges fan que sigui molt entretingut i se'ns dona una visió dels contes molt més moderna. Hi havia cançons molt animades, però a tothom li va semblar que la cançó principal es repetia massa i que les melodies no variaven gaire. Cal dir, però, que els actors tenien unes grans veus. Els decorats i els efectes especials van estar molt bé: el decorat principal del bosc es movia contínuament! En conclusió, encara que l'espectacle fos llarg i la música una mica repetitiva, les pinzellades iròniques i la modernitat d'aquests contes el van fer molt entretingut.

Míriam Llaó

Excursió al Pont del Diable

Els alumnes de 2ºn A i B d'ESO vam anar d'excursió al pont del diable el dia 27 de febrer.

El professor Ernest ens va explicar les característiques del Pont del Diable i la seva història. Després vam pujar-hi i el vam travessar, encara que no tots s'hi van atrevir. I quan tots havíem passat i anàvem pel camí, vam trobar la primera planta i la vam haver de dibuixar. Després vam parar a descansar i a menjar en un lloc anomenat "glorieta romàntica", hi vam estar molt bé, ens vam fer unes quantes fotos i vam emprendre un altre cop el camí. Quan ja només ens quedaven dues plantes per acabar el nostre dossier, vam haver de pujar per uns quants pendent i un cop reunits tots, els nostres professors, l'Ernest Rodríguez i en Pep Lavilla, ens van dir que havíem de tornar a

baixar. Durant la baixada el professor Pep ens va ensenyar una masia abandonada i per acabar ens van ensenyar la columna del mas de l'Àngel, que es diu així perquè al capdamunt hi ha l'estàtua d'un àngel. Hi ha també els vaixells que havien fet servir per aconseguir guanyar una batalla, i ens va explicar la història de perquè feien les columnes així. Al final vam acabar baldats, però tot l'esforç va ser recompensat.

Irene Montiel

Esquiada al Pirineu

La setmana del 18 de Febrer els alumnes de 4rt i de batxillerat vam gaudir d'una setmana divertida a la neu. Durant els 4 dies vam anar a 2 pistes d'Espanya i 2 de França. La neu era artificial però estava molt bé. Menjàvem a les mateixes pistes i a la majoria no li agradava el menjar. Estàvem tot el dia menjant patates! L'allotjament era de luxe! I podíem compartir moments amb nois i noies d'altres instituts. L'esmorzar i el sopar era un bufet i podíem agafar tot el que volguéssis. Això s'aprofitava pels matins perquè molts de nosaltres durant les nits ens n'anàvem a dormir molt tard. Les habitacions constaven de 5 llits, 2 banys i una televisió. Els moments més divertits van ser al principi, quan la majoria no sabíem esquiar encara. Un clar exemple va ser en Xavi, de 4rt

A, que va caure per un barranc i va haver de ser socorregut pel professor Juan Díaz i dos monitors més. També va haver-hi lesions com la del Borja, que va ser atropellat per un francès amb un snowboard. Ara ja estem impacients perquè l'any que ve farem snowboard, la proposta dels professors de gimnàstica, tot i que ja no estarem tot el grup amb què vam gaudir d'aquella fantàstica setmana d'esquí.

Victor Haro

Petit collage d'un viatge a Itàlia

EL VATICÀ

El viatge de fi de curs dels alumnes de 1r de BAT ens va dur a Itàlia. I és clar, al Vaticà, a la magnífica Capella Sixtina i al seu extraordinari museu. Immens, en les seves mides i en la seva riquesa artística. I en el cansament i mal de peus. No us ho perdeu, però. A la sortida, tots a enviar postals... que van arribar més tard que nosaltres. (Sonia)

POMPEIA

Impressionant caminar pels carrers de la ciutat que sepultà el Vesubi en un tres i no res, i que conserva tota la seva estructura. Tot estava intacte, gairebé igual que després que passés la lava del volcà per damunt i deixés 7 metres d'alçada de cendra. I també es conserven algunes figures de persones que van quedar carbonitzades, immobilitzades eternament per l'erupció del volcà. Hi havia molts comerços, tavernes i moltes cases en peu, algunes amb pintures al fresc, a més de tots els carrers, el teatre i la casa dels gladiadors. I en aquella època tampoc no faltaven les prostitutes. A terra dibuixaven damunt la pedra dels carrers la forma d'un penis que indicava on era el prostíbul. I un cop allí damunt de cada porta trobaves un dibuix de diferents postures i segons el dibuix sabies quin preu tenia cada noia. Per cert, els llits, una mica incòmodes, eren de pedra. (Alba)

PASTA I MÉS PASTA

Tots sabem que és el plat típic d'Itàlia, però el que em va cridar més l'atenció va ser la mida de la pasta. Hi havia uns espagettis que medien de 90 cm a 1 metre, i n'hi havia de tots colors, taronja, vermell, groc.. (Sònia)

I LES NITS...!

Un dels moments a fotografiar va ser l'estampa de tots nosaltres dormint a l'autobús quan ens traslladàvem, ja que a la nit tot era gresca i anàvem justos de

son. Arribàvem tard de sopar perquè sempre ens havíem que traslladar, i un cop a l'hotel ens barallàvem per poder-nos dutxar els primers i després ens quedàvem a l'habitació parlant o anàvem a visitar els companys a les altres habitacions. Uns jugaven amb la Play Station, altres a l'Uno i altres feien de perruquers. I. és clar, tot allò que no volem explicar. (Alba)

MÀPOLS SOBRE RODES

Heu visitat mai una ciutat des de l'autobús? Doncs això és el que vam fer a Nàpols. Sí, sí, com ho senti, no vam baixar en cap moment de l'autobús. I no perquè no tinguéssim temps, és que no ens hi vam atrevir. Podria definir Nàpols com una petita ciutat costanera banyada pel blau Mediterrani, amb una llum esclatant i molta vida al carrer, però també diré que és tot un poema sense mètrica ni rima. L'autobús va entrar a la ciutat i el primer que ens vam trobar va ser un munt de brossa, sí, hi havia vaga d'escombriaires des de feia uns quants mesos; des d'aquell moment ens vam plantejar seriosament no deixar l'autobús. Entrant ja a la ciutat, la vaga d'escombriaires va ser el de menys, ens vam quedar completament bocabadats amb el trànsit. Els cotxes sense llei circulaven en sentit contrari, es saltaven els stops, semàfors i fins i tot circulaven lliurement per la via del tramvia. Amb la boca oberta i el cor a les mans vam decidir que no ens mouríem de l'autobús, ja que no ens hauria estranyat que ens atropellessin a la vorera! (Alexia)

Homenatge a Antonio Machado

Des del curs 1995/96, el Departament de Llengua Castellana i Literatura organitza de manera gairebé ininterrompuda l'homenaje a Antonio Machado a la seva tomba, a Colliure, sota l'impuls de la professora Mª José Vicente. El viatge a

les terres catalanes i occitanes de França s'aprofita per visitar la zona. L'homenatge consta d'un un recital poètic, una ofrena floral i el lliurament d'una placa commemorativa dels alumnes de l'Institut. Sempre comptem amb la presència de les autoritats de l'Ajuntament de Colliure i de la Fundació Antonio Machado.

Enguany ens vam veure tots a les 6 de la matinada per agafar el bus cap a Perpinyà, passant per Carcassona, una ciutat emmurallada molt bonica. Vam arribar a Perpinyà a les 5 de la tarda; una vegada allí ens van presentar l'estudiant francès a casa del qual havíem d'estar i ens en vam anar amb ell. No a tothom li va agradar el seu corresponsal però no s'hi va poder fer res. Al dia següent vam quedar tots a las 8 del matí al seu institut per parlar de les obres que abans havíem llegit i a la tarda vam anar a visitar el centre de Perpinyà. El dimecres vam passar tot el dia a Narbona. El dijous va ser l'homenatge a Antonio Machado i la visita a Colliure amb la companyia dels nostres companys francesos, i a la tarda vam tornar a Perpinyà a comprar els últims regals. Divendres, l'últim dia, vam anar a classe a l'institut francès, no vam entendre molt però ens vam esforçar per entendre-ho. Després de dinar vam pujar a l'autobús rumb cap a casa amb moltes ganes de veure els familiars.

Sonia de la Concepción

Intercanvi amb Bran

Organitzat per M.Rosa Gomà, del Seminari de Francès, els Alumnes de 2n i 3r d'ESO van viure els dies 8, 9, 10 i 11 d'abril una bonica experiència amb els alumnes del Collège Saint-Exupéry de Bran, França, juntament amb companys

dels IES Salvador Visaseca i Baix Camp de Reus. A l'arribada a Bran van ser rebuts per alumnes i professors del col·legi Saint-Exupéry i van dinar al menjador de l'escola francesa. Després van assistir a les classes i encabat van anar a casa amb les famílies corresponents. Al dia següent els alumnes de l'institut van fer una visita a Carcassona, per visitar la Cité. Aquesta petita excursió va durar mig dia, van tornar a Bran per dinar i després van tenir la tarda lliure. Al tercer dia van fer una altra sortida, aquesta vegada a Tolosa, i allà van visitar l'anomenada "Cité de l'espace". L'últim dia va transcórrer a la ciutat de Bran on visitaren el museu de la ciutat, assistiren a la recepció oficial a l'Ajuntament i dinaren altre cop amb els alumnes del col·legi francès. Ara esperem la seva visita a la nostra ciutat i a l'institut.

Alexia Ferré

PARLEM AMB JUAN CRUZ

Els veiem durant anys pels passadissos, al bar, a les aules, però gairebé no els coneixem. Són els professors i les professores de l'institut. Avui hem volgut parlar amb Juan Cruz. Un home discret i callat, que fa la seva feina sense fer soroll. Ell és professor de visual i plàstica.

Sabem que a banda de les classes de dibuix aquí, és un pintor força reconegut que ha exposat dins i fora del país. En aquesta entrevista comparteix amb nosaltres la seva passió per la pintura.

- Des de quan t'interessa la pintura?

Quan vaig complir 8 anys els meus pares em van regalar un equip de pintura i vaig començar a pintar. Ho vaig fer copiant quadres cubistes de Pablo Picasso.

- Tens algun familiar que comparteix la teva afició per la pintura?

No.

- On vas aprendre a pintar?

Vaig començar a pintar pel meu compte de forma autodidacta.

- Quines dificultats et vas trobar a l'hora d'iniciar-t'hi?

Sobretot l'ús tècnic de l'oli.

- Creus que qualsevol persona pot pintar o l'art es porta a la sang?

Qualsevol persona que s'hi interessi pot pintar, dibuixar. Ara bé, arribar a tindre qualitat o aconseguir fer de la pintura un art és un altre tema. Pintar, a més de talent, requereix molt de treball i constància.

- Quins tipus de pintura domines?

Des que vaig començar he treballat amb olis durant molts anys. Ara pinto amb acrílics sobre tela de lli o sobre paper, també faig gravats (aiguafort, aiguatinta i xilografia) i tècniques a l'aigua com són el gouache i l'aquarel·la.

- Quin es el teu preferit?

L'acrílic.

- Has fet moltes exposicions?

Unes quantes, tant individuals com col·lectives. L'última aquest mes de Març a Lisboa.

- On?

He fet exposicions individuals a Madrid, Santander, Santiago, Salamanca, Tarragona, Barcelona, Innsbruck..., entre altres. Col·lectives a la fundació Miró de Barcelona, a l'Expo'92 de Sevilla, a l'Acadèmia de Belles Arts

d'Espaya a Roma, a Washington...

- T'han recompensat pel teu esforç?

Sí.

- Creus que la pintura està valorada avui en dia?

No tot el que ho hauria de ser.

- Creus que hi ha ignorància sobre el tema?

Sí, sobretot per la falta d'una bona formació artística als col·legis i instituts.

- Què en penses, de l'art contemporani?

Com en qualsevol època del passat, hi ha de tot, bo, dolent... Observo, a pesar del seu aspecte novedós, molta abundància d'obres que responen a estàndards acadèmics actuals, sense cap originalitat.

- Sabem que utilitzes un estil d'abstracció geomètrica...

Algún crític ha qualificat la meua obra com "abstracció lírica geomètrica". La geometria hi es pertot arreu: a la naturalesa, en l'art del passat, en l'estructura de la nostra ment...

- En quins pintors t'has inspirat?

Prerenaixentistes italians, Piero della Francesca, Nicolas Poussin, Francisco Ribera, Cézanne, Kasimir Malevich, Paul Klee...

- A la pintura buscas l'espai, en quin moment t'adones que es la base de la teua pintura?

Ja des que es comença a pintar es treballa amb l'espai perquè és consubstancial a la pintura. La qüestió està a ser capaç de donar a aquell espai un sentit i això s'aconsegueix amb el temps, molt de treball i talent.

- Quin material utilitzes? Per què ho fas així?

(Sense títol. 1994)

Treballa sobre tela i sobre paper. La tela que utilitzo és de lli i la pintura és acrílica, perquè em deixa fer el que pretenc de la manera millor possible.

- Fas les teves formes geomètriques a mà alçada, per què?

El treball a mà alçada l'he deixat per a l'obra sobre paper, que li dona així un aspecte més artesanal; en l'obra sobre tela no, perquè busco un acabat més asèptic.

"kleeiano cultivador de la geometría poética", segons Manuel Allué, Juan Cruz inicia els estudis d'Història de l'Art a la Universitat de Salamanca i es llicencia a la Universitat de Barcelona. El 1984 va rebre la Beca d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya, el 1981 va guanyar el Premio Numancia de Pintura i el 1982 la Menció Especial del Jurat de la Bienal d'Escultura de Soria.

"Cruz Plaza articula, en el seno de un complejo proyecto estético, aspectos que en un principio podrían resultar antitéticos, como son, la abstracción constructiva, el lirismo, y el trabajo en base a la idea de serie. Su obra dialoga con el pasado sin inscribirse en la estética geométrica desde la pobreza de medios, recurre a la elementalidad del *arte povera* representado por Kounellis, y a la abstracción orientalizante, coincidiendo con Cézanne o Poussin en la interpretación cubista de la realidad."

- Des de quan treballes a l'institut?

Des de fa uns quants anys.

- Et sents realitzat a l'institut?

L'ensenyament és molt gratificant quan es tenen alumnes amb ganes d'aprendre; en tot cas, treballar en un institut em permet pintar amb total llibertat sense servituds ni compromisos.

- Vols afegir alguna altra cosa a l'entrevista?

Sí, dir-te que potenciar les activitats relacionades amb les arts plàstiques, la música, l'art en general, és invertir en la millor educació.

Alexia Ferré

No tot és estudiar. Fora de l'institut els alumnes fan **activitats** de tota mena. En aquesta secció us en volem oferir una mostra.

SOMNIS DE ROCK AND ROLL

S'anomenen **AUSENTES** i són un grup musical format per cinc integrants. Dos són alumnes d'aquests institut, Antonio Gavilán i Samuel Gavilán. També un ex- alumne, Gorka Echániz, i per últim dos amics, Antonio Robles (Fonty) i Daniel. Fa prop d'un any que toquen rock and roll.

El 22 de desembre de 2007 van actuar per primera vegada en públic al local social de la Floresta i tenen previst tocar amb el grup del tiet de Samuel i Antonio en un pub. Tenen un local al barri de la Floresta on guarden els instruments i assajen. Han començat a compondre, però per ara toquen versions d'altres grups com : Barricada, Extremoduro, Marea, Los ramones, La polla record, Cortatus, Skorbuto,.. i estan preparant una d' ACDC. Aspiren a viure de la música? A ells els agradaria molt viure d'això. El seu somni és passar a la història com Barricada, per exemple. Tot i així es conformen. Els agradaria també anar de local en local a tocar la seva música. Encara que no fossin coneguts ja estarien satisfets.

Noelia Rodríguez

EQUIP DE FUTBOL FEMENÍ

El passat 2 d'abril vam constituir l'equip i vam començar a fer els primers entrenaments. L'equip el formem Laura Heredia, Alba Díaz, Lorena Muñoz, Rosi Oliva, Dayana Piscitelli, Noelia Rodríguez, Leyre Echániz, Emma Fernández. I el nostres entrenadors són Cristóbal Teruel i Sebastián Morales. Entrenem els divendres als patis de l'institut però encara ens queda molta feina per endavant. Per ara només farem algun partit amistós i si l'any que bé va millor i l'equip segueix (que esperem que sí), intentarem entrar en lliga. De moment en tenim prou amb passar-nos-ho bé fent esport als entrenaments. Caldrà molta feina per fer un equip competitiu.

Alba Díaz

FORA DE L'INSTITUT, NOSALTRES BALLEM

L' Elena Leal, la Leyre Echániz, la Victoria Latorre i l'Alexia Ferré fora de l'institut tenen en comú una passió pel ball flamenc. Van començar vora dels 5 anys i ara, arribant als 16, s'ha convertit en una de les coses més importants per a elles. Tot va començar com un hobby a l'escola de dansa Alhambra, pero poc a poc van sentir que la música els entrava ben endins, que veient ballar la seva professora se'ls posaven els pèls de punta, i des que fa poc els van proposar de fer un curset intensiu de ball de nivell professional, amb Belén López (l'últim fenòmen que despunta en aquest territori), no fan altra cosa que comptar les hores perquè arribi aquest dia i veuen que la seva il·lusió està reflectida en les seves companyes. Aquestes noies ballen tant buleries com tangos, clàssic espanyol o les clàssiques sevillanes, entre una gran llista de ritmes diferents, en llocs tan característics com per exemple el Palau de Congressos. "Un esforç recompensat pels aplaudiments del públic, un sentiment eufòric, quan sents que has sigut capaç d'arribar a trasmetre el que vols al públic."

Alexia Ferré

ELECCIÓ DE DIRECTOR

S'ha realitzat el procés de selecció per a la direcció de l'Institut. Per accedir-hi cal ser professor i comptar amb l'experiència necessària o tenir

la formació específica requerida. La comissió de selecció està formada per un inspector, un director d'un altre centre,

3 professors representants del claustre i 3 persones més del Consell Escolar que no siguin professors. Aquest any només s'ha presentat un candidat, l'actual director, Magí Aloguín, amb un projecte que pretén consolidar el Pla Estratègic del centre, així com els estudis de Bat i Cicles, millorar l'assemblea de delegats i que l'Institut es mantingui com el centre de referència dels barris de ponent. El passat mes de març es va concloure el procés selectiu amb la proposta de nomenament de director per als pròxims 3 cursos del professorat Magí Aloguín.

CANGUR 2008.

Un any més s'han celebrat les proves de la Societat Catalana de Ma-

temàtiques a la Secundària a Catalunya. Enguany

han obtingut, especialment, bons resultats els nostres alumnes:

- Joffrey Rudler, el 29, Iván Bea, el 120 i Jaime Aceras el 379, de 3r. BAT
- Aitor Burgos, el 349, de 6392, de 3r. d'ESO
- Juan Palacios, el 459 i Xavier Gata, el 912, de 6391, respectivament, de 4t. d'ESO

PREMIS LITERARIS DE SANT JORDI

Els guanyadors dels tradicionals premis de l'Institut han sigut:

Primer cicle:

-Català: Marc Gomero Romera, amb *Les aventures del Joan* i Vladimir Moscoso Fernández, amb *Guarda*

-Castellà: Julia Martinez Nieto, amb *Héctor Pozo, detective privado* i Alberto Vázquez Gómez, amb *El paraíso de la vía*

Segon cicle:

Accèssits a Mónica Landete Oliva, per *T'estimo en la distància* i a Natalia García, per *Sombras*

Bat i CF:

- Català: Mireia Pérez Tuñón, amb *Missit me dominus* i M.Carmen Espejo, amb *L'amor no és un pecat*.

- Castellà: Josep Ramon Marsal, amb *Un paseo por el Prado* i Israel Sánchez López, amb *El diario de Iván*.

S'han concedit també accèssits a Mýriam Martí, per *Cenicienta*, i Eduard Matarredona, per *Los últimos versos*.

VÍCTOR GALÁN, professor del Seminari de Geografia i Història de l'Institut, **PUBLICA** un llibre sobre política internacional titulat *El espejismo de Itaca*.

CÀMERES DE VIGILÀNCIA

Des del 15 de febrer funciona a l'Institut un servei de càmeres de vigilància. Com en altres instituts, tenen per objectiu evitar el vandalisme i ajudar a garantir el bon funcionament del centre. Aquestes càmeres les controla l'equip directiu i els conserges. El presupost invertit en la instal·lació és de 9.989 € i consta d'11 càmeres (10 a l'interior i 1 fora al pati.)

CONNEXIÓ WIFI AL CENTRE

Els elements estructurals de la xarxa WIFI del centre són uns petits aparells emissors anomenats AP (acces punt). Aquests es situen a diferents punts estratègics del centre per assegurar una bona cobertura. Tenim 2 línies ADSL al centre. Una contractada amb Telefónica i una altra contractada amb Orange. La primera dona servei a tot el centre menys a les aules de CFGM, que s'alimenten de la segona. El nombre d'ordinadors que reben servei són, a la pràctica, el 100% dels que hi ha al centre, ja que gairebé tots tenen connexió a la xarxa. Això, suposa un nombre aproximat de 100 ordinadors, més els portàtils dels professors. Afortunadament no es connecten tots alhora.

ATENDRE TOTES LES NECCESSITATS

Article de Carmelo Moya, psicopedagog de l'Institut

Qualsevol professional de l'educació que s'aproximi als alumnes que poblen les aules dels centres educatius captarà ràpidament l'existència d'alumnes diversos. Diversitat que es manifesta en l'àmbit educatiu i que té el seu origen en múltiples factors: derivats de factors socials, econòmics, culturals, geogràfics, ètnics i religiosos, així com de les diferents capacitats intel·lectuals, psíquiques, sensorials i motòriques i del rol sexual dels subjectes. L'atenció a la di-

versitat en aquest curs 2007-2008 resten concretades en un conjunt ben diversificat d'actuacions que resumim a continuació:

veure amb tots els alumnes -i no només amb aquells que presenten dificultats, problemes o limitacions personals o socials- i es concreta en un conjunt de mesures i actuacions programades que repercutiran sobre les possibilitats d'aprenentatge dels alumnes i en el desenvolupament de les capacitats establertes en el currículum.

Des de la implantació de la LOGSE l'atenció educativa a la diversitat de l'alumnat ha esdevingut un repte per-

diversitat en aquest curs 2007-2008 resten concretades en un conjunt ben diversificat d'actuacions que resumim a continuació:

1. Configuració dels grups-classe a l'ESO atenent a criteris que prioritzen el nivell d'aprenentatge dels alumnes i on la seva adscripció es realitza de forma rigorosa d'acord amb les informacions de traspàs de les escoles de primària (alumnes que inicien l'ESO), propostes dels professors/res de les àrees després de l'avaluació inicial i en funció del seguiment del progrés i actitud de l'alumnat al llarg de cada curs.

2. Desdoblements en totes les àrees curriculars dels grups D i E de 1r ESO. Els seus destinataris prioritaris són alumnes que a causa del seu important retard d'aprenentatge necessiten un suport més específic i individualitzat.

3. Desdoblements en les àrees d'anglès i tecnologia : 1 hora setmanal.

4. Agrupaments flexibles instrumentals des de 1r a 4t d'ESO. Aquest suport consisteix en l'agrupament flexible d'alumnat del mateix nivell i de diferents grups coincidint les hores de les àrees instrumentals de català, castellà i matemàtiques. Es tendeix a agrupar i treballar conjuntament alumnes amb necessitats educatives similars i es revisa periòdicament la seva idoneïtat.

Aquestes mesures suposen un esforç organitzatiu en augmentar el nombre de connexions als horaris i, a més a més, un esforç d'adaptació del currículum, planificació i seguiment per part dels departaments implicats.

5. Atenció individualitzada a alumnes amb necessitats educatives

versitat és un principi fonamental del model educatiu que ens proposa la llei orgànica d'educació general del sistema educatiu (LOE)

L'atenció a la diversitat consisteix en una estratègia general per tal d'aconseguir que la pràctica docent s'ajusti a les diferents necessitats de l'alumnat. L'aplicació d'aquesta estratègia general implica tot el centre, des de les opcions preses en el Projecte Educatiu i en el Projecte Curricular fins a l'actuació concreta del professorat en cada àrea. Per tant, es caracteritza perquè abraça tots els nivells de l'acció educativa, compromet el professorat de tot el centre, té a

manent de l'IES Campclar. Així, claustre, equips de cicle o de nivell, departaments didàctics, professionals dels diferents serveis i programes educatius, agents socials... busquen maneres d'aconseguir que l'alumnat progressi. El nostre centre, a partir de les necessitats reals de l'alumnat, del nostre context en què es produeix el procés d'ensenyança-aprenentatge, dels recursos humans i materials assignats pel Departament d'Educació i dins dels marges d'autonomia institucional, ha anat concretant la seva proposta educativa d'atenció a la diversitat de l'alumnat. Les principals mesures d'atenció a la

especials que, per situacions personals o socials, requereixen una atenció específica.

6. Creació del projecte "Aula Oberta" que actualment compta amb dos grups d'alumnes de 1r i 2n cicle d'ESO. Aquest projecte de suport pretén donar una resposta educativa diferenciada i de qualitat a una sèrie d'alumnes que presenten, per diferents causes, greus dificultats per a seguir l'escolarització normalitzada. Compten amb una aula pròpia equipada amb ordinadors i un equip específic de professors.

7. El centre, dins del seu pla de millora i suport, programa tallers trimestrals d'una durada que pot ser de 2 o 4 h setmanals, amb el suport de professionals/talleristes. Aquests tallers van adreçats a un determinat perfil d'alumne/a i de grup. Són de manualitats, esports, jardineria, pintura i fusteria.

8. Des de l'administració educativa també es proposen noves mesures per garantir l'atenció a l'alumnat que

poden derivar-se a les Unitats d'Escolarització Compartida (UEC), a par-

professorat dedicat i equipament informàtic i material especialitzat.

tir dels 16 anys poden realitzar Programes de Garantia Social (PGS).

9. En aquests darrers anys la immigració estrangera a Catalunya ha significat l'arribada al centre d'un important contingent d'alumnat nou vingut. Aquest augment significatiu va comportar la creació de l'Aula d'Acollida per atendre l'alumnat novingut. Per facilitar tot aquest procés

En aquest context, és fonamental l'acció tutorial compartida, és a dir, el conjunt d'activitats d'acollida, d'orientació personal, acadèmica i professional que s'adrecen als alumnes i que el professorat del centre programa, d'acord amb les línies d'actuació establertes al projecte educatiu del centre mitjançant un pla d'acció tutorial.

Finalment vull destacar la feina que es desenvolupa des de la coordinació pedagògica i d'ESO, la comissió d'atenció a la diversitat i les aportacions del departament de psicopedagogia coordinant la planificació i el seguiment del conjunt d'actuacions i mesures que el centre pren per atendre la diversitat de necessitats educatives dels alumnes.

Com és clar, l'atenció a la diversitat constitueix un dels eixos fonamentals al nostre centre.

mostra problemes d'inadaptació al medi escolar. D'una manera excepcional, alguns d'aquests alumnes

d'adaptació de l'alumnat de nova incorporació el centre va elaborar el Pla d'Acollida. L'aula compta també amb

Total alumnes atesos en el tercer trimestre: 187
- 129 en Atenció a la Diversitat
- 58 a l'Aula d'Acollida.

Carmelo Moya

Mireia Pérez guanya un premi literari a França

El primer *Prix d'écriture des lycéens* de la Fundació Antonio Machado ha vingut cap a Tarragona. Mireia Pérez, de 1r de BAT, ha estat guardonada pel seu text, basat en dos dels temes més recurrents d'Antonio Machado (agnosticisme i malaltia i mort de Leonor.) Juntament amb dos companys i les professores M^aJosé Vicente i Mª Rosa Gomà el 23 de febrer es desplaçà a Colliure, França, i el 24 assistiren a la cerimònia oficial. El premi consisteix en una ploma estilogràfica i el més important, la publicació de *Fe*, que reproduïm aquí.

Fe

A menudo el éxito y el fracaso –esos dos malditos impos-
tores- asoman la cabeza por la rendija de la inspiración, y te
susurran al oído qué debes y qué no debes hacer ... Ahí co-
mienza la batalla de un compositor y escritor, apaciguando la
angustia que le llena ante un folio en
blanco, acallando esas interesadas voces
del éxito y el fracaso, escuchando sólo, y
de forma pausada y honesta, a tu corazón
... Siempre quise que la angustia fuera
agua; que todo el dolor que produce la
falta de oxígeno en la alegría, en vez de
convertirse en desesperanza, formara pe-
queñas gotas para así poder dar nombre y
tamaño a ese dolor que alicata las paredes
de mi estómago cuando sabes que ya no
hay marcha atrás. Siempre soñé que la al-
quimia de la esperanza, transformaría este
miedo en una sonrisa diluyendo así esta
angustia que ya me ha ejecutado. Y ahora
que sé que tu final se acerca, Leonor, qui-
siera que se evaporara este mal que tiene
mi libertad secuestrada, que se evaporara
con el calor de tu abrazo. Nunca te cures
de quererme porque el amor es como don
Quijote, sólo recobra la cordura para morir,
y el día que llegue mi hora, mi muerte, te quiero a mi lado,
pues cuando acuda a la cita, si hay suerte, seré un muerto
que ha ordenado a su corazón que siga inerte pues de ti está
enamorado. Si me necesitas sólo silba y construiré puentes
con mis brazos.

¿Por qué? Por qué no tener un Dios a quien seguir, un Dios
en quien creer, un Dios al que poder amar ...? Me hundo
en este silencio, ya sólo puedo sentir pues la falta de luz no me
deja ver. Yo quisiera, quisiera que fueras la luz de mi camino,
aquí estoy esperándote, hay tanto de mí que quiere llorar ...
Dame una razón para tener fuerza y ánimo, dime dónde ha-
bita la ilusión. Sé bien que algún día mi tormenta escampará
y en mí dejará de nevar, pero el miedo me corteja y mis
dudas bailan con mi mal, ayúdame, dame tu luz, dime por-
qué no he tenido a nadie que cuidara de mí, te busco entre
la multitud, sigo buscando una escalera al cielo. Trae tu voz,
trae tu calor, que el frío quema mi alma, y no sé con qué
arroparme.

Vengo de un país bañado por el mar y ya no recuerdo su
fragancia, he olvidado a qué sabe reír. Mírame, aún estoy en
ti, de hecho nunca me fui, tan sólo olvidé que estabas allí,
que eras mi estrella ... y te perdí, pero que se detenga el
viento y que calle el silencio, que se alcen muros de libertad
y que calle la voz de ese fusil que una vida se llevó, sé que

estás aquí, que pare la angustia, pues oigo llorar al viento de
oriente por no ser igual.

Le preguntaré al mar si de verdad existe el más allá de la
brisa y a la luna si es verdad que en ella hay un valle, mon-
taña o duna donde nacen los versos y una estrella los sella,
y mientras iré recordando tu voz acari-
ciando mi niñez, aprenderé a mirar con el
alma y no tras un cristal, sé que no es di-
fícil crecer, pero hasta que te encuentre
seguiré buscando, seguiré tropezando en
mí mismo y volviéndome a levantar, se-
guiré llorando palabras en un papel con lá-
grimas de tinta y hasta que te entienda
seguiré esperando, pues la calma a mí re-
gresará.

Todavía creo en la belleza del lenguaje,
todavía creo en el idioma del alma, todavía
creo en la poesía, el único idioma válido
allí donde no llegan ni las palabras ni la
música, el idioma de lo inefable.

La muerte firma talones con la pluma
del tiempo y al portador, y este banco sí
que tiene fondos, incluso planes de pen-
siones y libretas de pecados hondos,
donde ingresar pasiones.

Desde que tú te has ido he fingido que
estoy bien, pero hoy mi muro ha caído, ven, acurrúcate
en mi sueño para que no despierte el olvido, ayúdame a elegir
un beso, a distinguir el dulce del amargo, pues el primero
embriaga y hace preso y el segundo atrae el reto de lo sufrido
y lo conquistado. Necesito mirarte para saber en tus ojos de
qué está hecho el cielo, para beber en tu mirada gotas de
alma y de sueños, pues con tus brazos forjas invisible arma-
dura, para que no me hiera la espada del abandono, de la
derrota, para que no tirite de frío el calor que de ti necesito.

Dime, por qué te la has llevado tú, Dios ... Otro oscuro
amanecer, ya no hay duda en mi interior, quiero ver que estás
aquí ... pero aquí estoy tan sólo yo, yo sin ti. Intento com-
prender el porqué de esta decisión, si yo jamás odié... Me in-
tento aferrar al valor, pero no sé fingir, y a ti te hablo hoy,
cuidala y ámala.

El viento se desveló levantando al Dios del mar, mientras
bostezaba el sol y el horizonte se despertó, desnudábanse la
costa y el litoral dejando caer la niebla a sus pies y creí ver
el Jardín del Edén.

Mi alma hoy quiere volar, estar junto a ti, romper cadenas
y soñar, dejar de morir en vida y pintar un te quiero a trazos.

Siempre junto a mí.

COM SOM?

En aquest número de maig ens hem proposat radiografiar l'institut. Com són els estudiants de l'IES Campclar? L'enquesta s'ha passat al 46,72% dels alumnes. Creiem, doncs, que es tracta d'una mostra prou representativa. Us presentem els resultats organitzats segons l'esquema del centre, que respon als diferents trams d'edat: 1r cicle d'ESO, 2n cicle d'Eso i Batxillerat i Cicles Formatius.

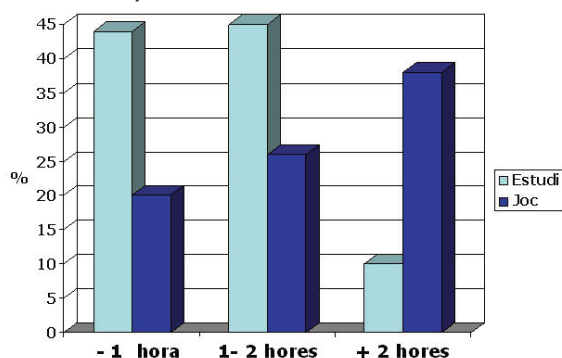
Fitxa tècnica de l'enquesta

D'un total de 610 alumnes han estat entrevistats 285, un 46,72%, distribuïts d'aquesta manera:

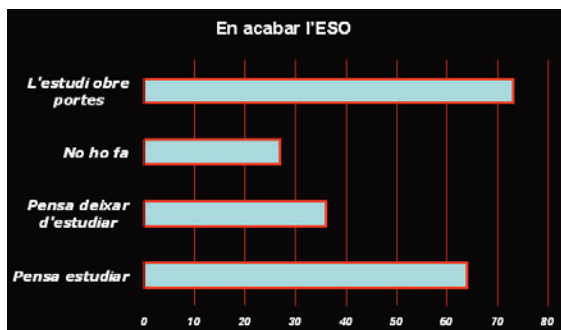
- Primer cicle d'Eso: 83 de 257, això és un 32,30%
- Segon cicle ESO: 97 de 222, això és un 43,69%
- BATXILLERAT: 75 de 83, això és un 90,36%
- Cicles d'FP : 30 de 48, això és un 62,50%

1r Cicle d'ESO

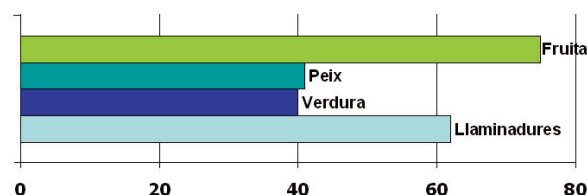
El 50% dels alumnes de 1r i 2n dediquen menys d'una hora d'**estudi** diari a casa, un 46% hi dediquen entre 1 i 2 hores i només un 4% ho fan durant més de dues hores. I quan tenen un examen a la vista, el 47% el prepara amb temps mentre el 53% ho fa el dia abans. Una mica més de la meitat (57%) fa activitats extraescolars una mitjana de 3 dies a la setmana. El 73% dedica algun temps a **jugar** diàriament amb l'ordinador o la videoconsola (el 27% menys d'una hora, el 30% entre 1 i 2, i el 16% més de 2).

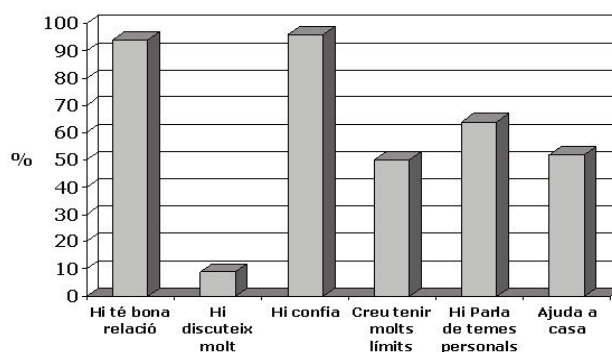
El 65% diu dedicar temps a fer els deures de manera habitual els dies festius, mentre el 40% només ho fa ocasionalment.

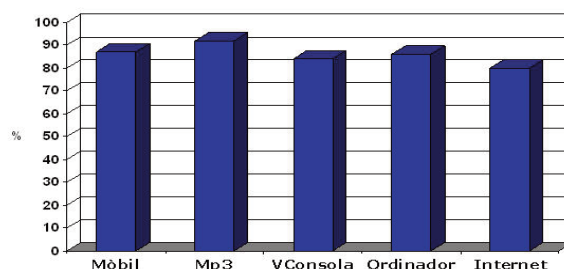
Pel que fa als **hàbits alimentaris** el 15% declara seguir alguna dieta per raons estètiques i com era previsible, els plats preferits són la pizza, la pasta, el pollastre i les patates fregides.

Relació amb els pares

Ús de la tecnologia

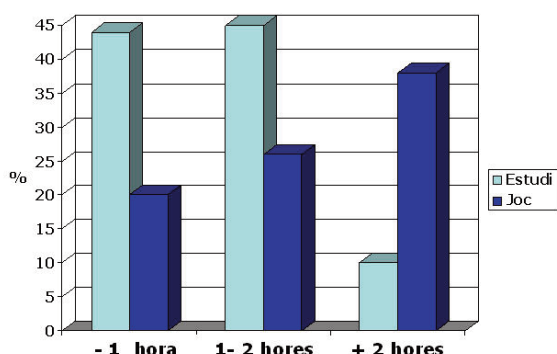

Molts (80%) escolten **música** diàriament i segueixen l'actualitat musical. En canvi, quant a ballar, s'imposa la diferència: al 86% de les noies els agrada, davant del 40% dels nois. El 38% rep una paga setmanal que està entre els 5 i els 10€

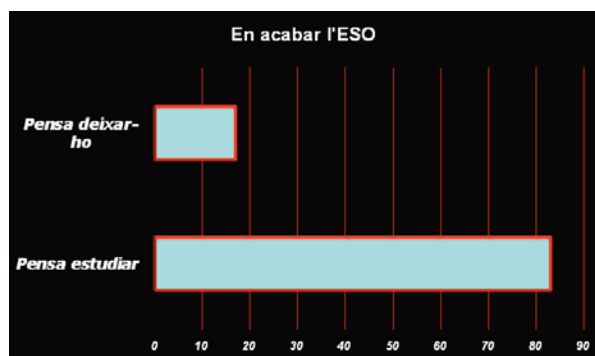
El 36% diu practicar alguna religió i al 75% li agrada anar a comprar roba (el 100% de les noies i el 48% dels nois) i per al 60% és important la marca. Pel que fa al **consum de substàncies**, el 30% fuma, el 24% fuma porros i el 34% consumeix alcohol els caps de setmana.

2n Cicle d'ESO

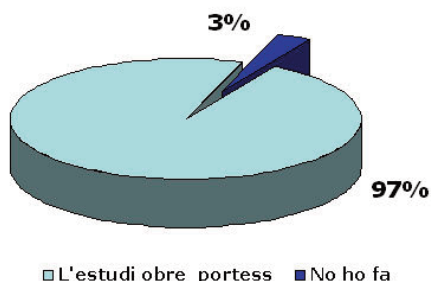
El 44% dels alumnes de 3r i 4t dediquen menys d'una hora d'**estudi** diari a casa i quan tenen un examen a la vista, el 43% el prepara amb temps mentre el 57% ho fa el dia abans. Una majoria (66%) fa activitats extraescolars una mitjana de 3 dies a la setmana. Això sí, el 84% dedica algun temps a **jugar** diàriament amb l'ordinador o la videoconsola. El 60% diu dedicar temps a fer els deures de manera habitual els dies festius, mentre el 40% només ho fa ocasionalment.

Quant a les perspectives de futur, una aclaparadora majoria valora l'estudi i es mostra disposada a continuar estudiant.

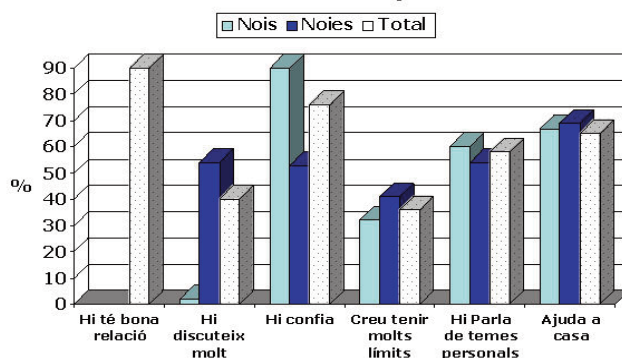
Serveix l'estudi?

Pel que fa als **hàbits alimentaris** el 23% declara seguir alguna dieta per raons estètiques i com era previsible, els plats preferits són la pizza, la pasta, el pollastre i les patates fregides, tot i que a l'entorn d'un 58% afirma menjar habitualment verdura, fruita i peix (el 50% dels nois i

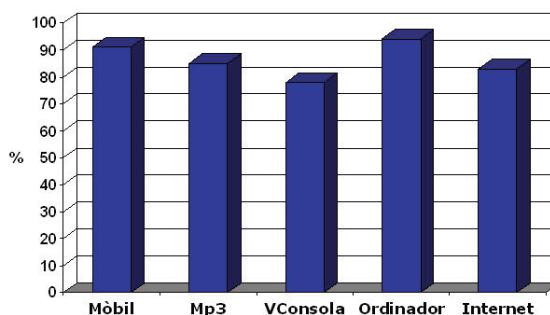
el 66% de les noies). Quan arriba **el cap de setmana** surten amb els amics i tornen majoritàriament entre les 3 i les 5 (46%) o entre les 2 i les 3 (40%) i són els nois qui retiren més tard. Pràcticament tots (90%) escolten música diàriament i segueixen l'actualitat musical. En canvi, quant a ballar, s'imposa la diferència: al 100% de les noies els agrada, davant del 51% dels nois. El 47% rep una paga setmanal que està entre els 10€ i el 20€. Les relacions amb els pares són bones i amb un alt grau de confiança, amb diferències entre nois i noies.

Relació amb els pares

Tots a l'última en electrònica de consum i noves tecnologies.

Ús de la tecnologia

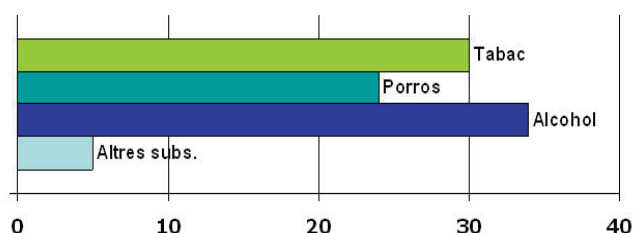

El 57% diu practicar alguna religió i al 80% li agrada anar a comprar roba (el 96% de les noies i el 60% dels nois) i per al 60% és important la marca.

Sexe

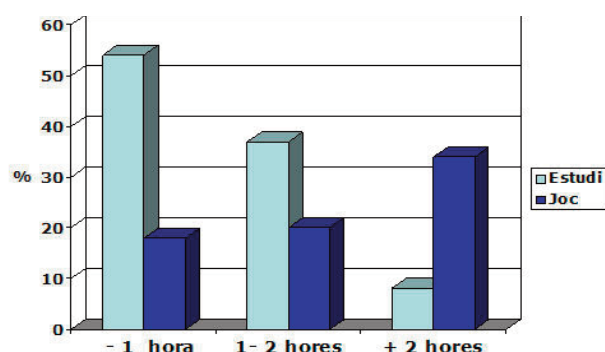
66% ha tingut algun tipus d'experiència sexual
34% ha mantingut relacions sexual completes (majoritàriament nois, en tots els casos)

Consum de substàncies

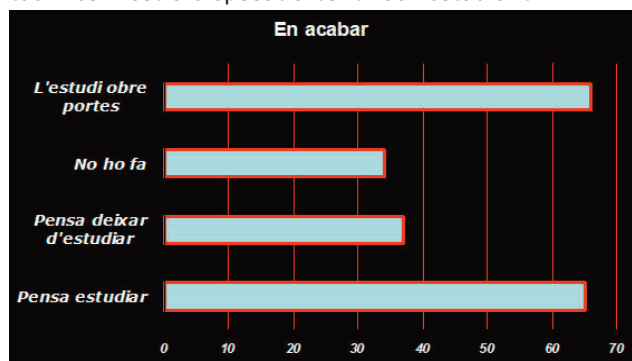

Batxillerat i Cicles Formatius

El 54% dels alumnes de BAT i CF dediquen menys d'una hora d'**estudi** diari a casa i quan tenen un examen a la vista, el 32% el prepara amb temps mentre el 68% ho fa el dia abans. Una majoria (62%) fa activitats extraescolars una mitjana de 3 dies a la setmana. El 72% dedica algun temps a **jugar** diàriament amb l'ordinador o la videoconsola. El 46% diu dedicar temps a fer els deures de manera habitual els dies festius, mentre el 54% només ho fa ocasionalment..

Quant a les perspectives de futur, una majoria valora l'estudi i es mostra disposat a continuar estudiant.

Estudien i treballen

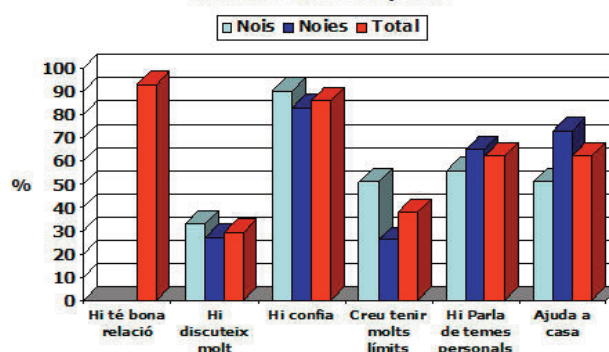

Pel que fa als **hàbits alimentaris** el 14% declara seguir alguna dieta per raons estètiques i com els seus companys més joves els plats preferits són la pizza, la pasta, el pollastre i les patetes fregides, tot i que a l'entorn d'un 60% afirma menjar habitualment verdura, fruita i peix. Quan arriba **el cap de setmana** surten amb els amics i tornen

majoritàriament entre les 3 i les 5 (48%), entre les 2 i les 3 ho fa un 24% i un 28% ho fa més tard de les 5, i són els nois qui retiren més tard. Pràcticament tots (94%) escolten música diàriament i segueixen l'actualitat musical. En canvi, quant a ballar, s'imposa també aquí la diferència: el 90% de les noies davant del 57% dels nois. La paga setmanal, que el 50% considera insuficient, està entre els 15€ i el 20€.

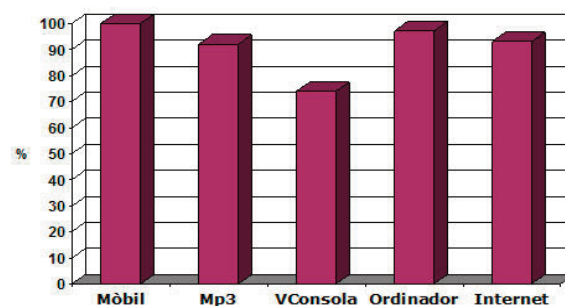
Les relacions amb els pares són bones i amb un alt grau de confiança, amb diferències sensibles entre nois i noies.

Relació amb els pares

Tots, també, a l'última en electrònica de consum i noves tecnologies.

Ús de la tecnologia

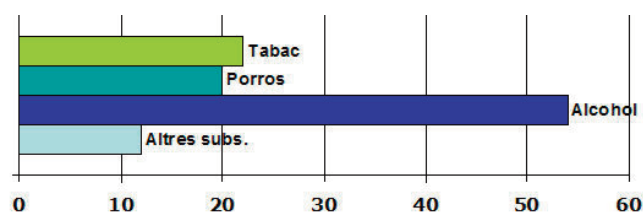

Només un 4% diu practicar alguna religió i al 80% li agrada anar a comprar roba (el 89% de les noies i el 70% dels nois) i per al 37% és important la marca.

Sexe

76% ha tingut algun tipus d'experiència sexual
61% ha mantingut relacions sexuals completes (majoritàriament nois, en tots els casos, a partir del 15-16 anys de mitjana)

Consum de substàncies

PER ACONSEGUIR RES HAS DE SER MOLT CONSTANT, TENIR FORÇA DE VOLUNTAT I LES IDEES MOLT CLARES

M. Mercè Samper. 31 anys. Viu en parella. Li agrada llegir, escriure, sortir i estar amb els que estima.

Què vas estudiar en sortir de l'institut i de què treballes?

Filologia Anglesa a la URV. I sóc la co-encarregada del Magatzem Tècnic de la BASF i la portaveu/representant del *site* de Tarragona d'un projecte de gestió d'estocks a nivell europeu (TMME).

El fet de ser dona t'ha causat algun problema a la feina?

M'agradaria dir que no, però algun cop m'he trobat que ser dona m'ha portat problemes amb algun col·laborador masculí, però no greus. En general no em puc queixar. Anècdotes n'hi ha, i més si pensem que treballo en una empresa on la majoria de treballadors són homes. És curiós com encara, després de quasi dos anys en el nou càrrec, em segueixen mirant i observant cada cop que vénen al magatzem.

En què consisteix la teva feina?

Resumint molt, gestionar els stocks del magatzem, supervisar la feina dels meus col·laboradors, atendre els dubtes i preguntes de la resta de personal de la BASF i viatjar bastant sovint a Alemanya o a Bèlgica per assistir a les reunions del TMME.

Et va costar arribar al càrrec actual?

Doncs sí. Vaig estar 6 anys i mig treballant en un altre departament de la BASF fins que al 2006 va sortir aquesta vacant, em vaig presentar i la vaig guanyar.

T'imaginaves que treballaries en la indústria química?

A l'acabar la carrera volia preparar-me les oposicions per ser professora de secundària d'anglès, però vaig entrar com a becària a la BASF aquell estiu i em va agradar l'experiència. Hi vaig deixar el currículum i al desembre del mateix any ja m'estaven trucant per fer-me les proves. Hi vaig

entrar al gener del 2000.

Voldries treballar en alguna cosa relacionada amb els teus estudis?

La meva feina m'agrada. A més, si estic on estic és pel meu anglès, això sense cap dubte. Algun cop se m'ha passat pel cap fer alguna cosa relacionada amb la investigació i la docència a la universitat perquè enyoro molt tot aquell món. De fet, ja tinc els

cursos de doctorat, la tesina, el projecte de tesi i el Diploma d'Estudis Avançats per poder, més endavant, fer la tesi doctoral, si ho vull.

Estant a l'institut vas guanyar un premi de l'Ajuntament.

Una amiga va veure al Diari o al Claxon que convocaven un concurs sobre les Festes de Santa Tecla, em va animar a participar i vam convèncer Jordi Tiñena perquè ens fes de supervisor. Vam enfocar el treball des d'un punt de vista humà perquè vam analitzar els cartells de les festes fent entrevistes als seus autors. Va ser una tasca que em va omplir molt i em va fascinar. El nostre treball va guanyar i l'Ajuntament ens el va publicar, amb roda de premsa i tot. Em vaig

sentir com una escriptora important per una estona. Ho recordo amb molt d'afecte.

Eres bona estudiant? A l'institut era constant amb els deures però estudiava a última hora per als exàmens. A COU ja m'ho vaig prendre més seriosament i vaig acabar traient MH. I a la universitat vaig treure bones notes, sí.

Guardes records del institut?

El millor que recordo de l'institut són els amics i els professors tan bons que vaig tenir com el Jordi, el Flavià, la Fina de llatí, la Pilar d'anglès, la Dolors i la Montse de català, la Montse de música, la M. José de dibuix, el Carles Clavell... i el pas de nena a dona que vaig fer durant aquells anys. El pitjor, per a mi, alguna que altra professora de gimnàstica, els seus mètodes durs i la discriminació noies/nois.

Els teus dos germans estudiaven amb tu a l'institut, en parleu de tant en tant, d'aquella època?

Sí, sobretot amb l'Emili, que és fillol, treballa a la URV de tècnic, està fent la tesi i també sent passió per les lletres i pels llibres. La Mireia s'ha dedicat a un altre món totalment diferent: és propietària d'una escola de ball a Tarragona.

Segueixes tenint relació amb companys de l'insti?

Sí, els meus millors amics els vaig fer allí i al col·legi: la Marta Galofré, la Marta Rodríguez, el Mois, la Meri, la Marie, el Josep Ramon, la Tere... Quins records!

Vols afegir alguna altra cosa?

Doncs que m'ha fet molta il·lusió que el Jordi s'hagi posat en contacte amb mi per fer-me aquesta entrevista. Un petó a tot(e)s i fins aviat!

Alexia Ferré